

BOLONDOK KVÁRTÉLYA

Horváth Z. Gergely rendező ismeri, érti Krúdy Gyula sajátos írói világát. Erről tanúskodik *Napraforgó* című korábbi, sikeres tévéfilmje és új Krúdy-feldolgozásának, a *Bolondok kvártélyának* néhány hitelesen, hangulatosan szép részlete is. Egészében azonban az utóbi kevésbé tetszett.

Nehezebb is volt most a forgatókönyvíró-rendező dolga, mint a cselekményes regényből készült *Napraforgó* esetében. A *Bolondok kvártély*a Krúdy különböző műveiből válogatott epizódok sora. Nincs egységes cselekménye, nincs sztorija, pontosabban rengeteg sztorija van. Ahány szereplő, annyi szomorkás, vagy fanyar humorú kis történet. Szerelemről, magányról, boldogságkeresésről, szenvedő hölgyekről, szépszavú korhelyekről, az óbudai *Hét bagoly ház* kocsmájában vagy éppen a hullaházban „vidámodó” különös figurákról.

Krúdy — olvasmány,

nehezen dramatizálható. Elbeszéléseinek anyaga szinte megfoghatatlanul lebegő, alakjai, bármely társadalmi réteghez tartoznak is, ékes költői nyelven beszélnek. A tolmácsolás és a jellemzés itt nagy mértékben a látványra, a képre hárul, s ezt a rendező — Biró Miklós operatőr alkotótársi közreműködésével — most is jól oldotta meg. A szépen komponált, lírai képsorok egymásutánja, az epizódok laza füzére azonban 80 percen át aligha tartja ébren a néző érdeklődését. Kivéve a Krúdy-rajongókat, akiknek a film az olvasmányélménnyel való találkozást jelentette, az összevetés lehetőségét saját képkalkuló fantáziájuk és a televíziós feldolgozás között.

Garas Dezső, Tábori Nóra, Bessenyei Ferenc, Temessy Hédi alakítása különösen eleven, hiteles figurákkal gazdagította a *Bolondok kvártély*a Krúdy-mozaikját.